

pda. de *Font de Vinaxos* «hun camp e terra a la *Font de Vinaxos*» (ib. 20r, 98v). De FONTEM VINACEUM 'font d'aigües fortes, acidulades, de color rogenic, que sembla vi', en pron. arabitant *fontebinaçõ*, on la emfàtica sonora *f* fou imitada com *vinaxo* i després pluralitzat per designar una pda. extensa (FONS -TIS era masculí en llatí).

Vinyamalata pda. de conreus en el te. de Torís (XXX, 151.10). De VINEA MEL-LATA 'vinya de raïms dolços com mel'.

La Virtut (oït, *la bertúit*), nom d'un barranquet a Vilafranca Ma. (XXIX 4.7), on ragen aigües que foren mirades com una virtut (forta, creativa o impetuosa). En alguns llocs es digué amb tal sentit *Font Virtuosa*. A la vall de St. Aniol de Finestres, vora l'antic mas de Costabella, una font intermitent que brolla amb fressa i formant bullidor, quan ha plogut abundantment en diuen la *Font bona*, però els vells de Costabella, li donen el nom de *Font Viltrosa*, quasi miraculosa, sigui per les seves propietats sanitoses o per la violència del broll.

Font de *Vivens*, en una raconada de la *Foia de Xixona* (XXV 83.25). FONTEM VIVENTEM pron. *fonte bibente* pels moriscos > *fon de vivént* amb *f* > *d* (supra), i plural com nom de pda. Cf. *Font Viva* a Cerdanya etc.

Vissedo NL valencià, bastant repetit, sobretot entorn de la Serra de Mariola. És sabut que *Vicedo* és cogn. patrici molt arrelat pels volts d'Alcoi (Remigi *Vicedo* autor de la clàssica *Història de Alcoi*) allí en molts i importants NLL, en particular el *Paguer de visédo*, en un vessant obac de la serra (XXXIV, 24.8.6). Tots dos mots relíquia mosàrab: el primer de OPACATUM > *l opaçat*; i l'altre, amb el mateix signif. AVERSËTUM, col-le. de AVERSUM '(costat) oposat' (al solà). Del mateix origen que el mot asturià i lleonès *aviesedo* (d'igual sign.) o bé (amb transposició) *Visiedo* (DECH I, 422b55-423). Penya *Visedo* te. Ibi (XXV, 167.5). Font de *Vissedo*, te. de Muro (XXXIII, 144.1). *Vissedo* te. Bocairant (XXXIV, 59.7): ¿també NL?, o almenys cogn. I allí prop, en domini cast.: *Visiedo* és nom d'un mun. a la rodalia de Terol: *Viciedo* i *Viceo* sengles 'caseríos' prov. Almeria i Córdova, amb B- arabitant del mateix sign. i origen, és on l'inf. em donà: Caseta des *visjédos* (XXIX, 180.1), no vaig poder treure en clar si era nom de lloc que l'inf. castellanitzés o nom d'immigrants aragonesos com sospitem pel diftong.

Veces, fàbrica de *véses*, nom antic de la Fàbrica de Maians, te. Oliva (XXXIII, 42.19), potser forma arabitada de *basses*.

VECIANA

Poble de l'Anoia, uns 15 k. al NO. d'Igualada.

PRON. *básiána*, a Igualada, Sta. Coloma de Q. i Freixenet, (Casac. 1920).

MENC. ANT. 1066: *Viciana* (Balari, *Orig.*, 680); CCandi, *Mi.Hi.Ca.* II, 8 cit. amb *Biure* i amb *Ardesa*; S. XII: *parr. de Viciana* en les llistes de parr. vigatanes p.p. Pladevall (doc. II, III, *Viciano* doc. I, amb -o suspecte d'err.) (p. 73); 1171: Bernardus de *Veciana* (Font Rius, *C. d. p.* § 140); 1193: *Viciana* (*Cart. St. Cugat* III, p. 329); 1297: Tomàs *Veciana* (Font Rius, § 362); 1315: *Vissiana* (*CoDoACA* XII, 249); 1331: Ste. Marie de *Veciana* (Junyent, *Misc. Griera* I, 377); 1359: *Veciana* (*CoDoACA* XII, 249); 1331: Ste. Marie de *Veciana* (Junyent, *Misc. Griera* I, 377); 1359: *Veciana* (*CoDoACA* XII, 48), i «lo Vilar, de parròquia de *Veciana*» (ibid. p. 54).

ETIM. Com ja digueren M-Lübke (*BDC* XI, 30), i Aebischer (*Top.* 261), abreujament de VILLA VETTIANA, masia d'un romà VETIUS (en inscrs.: Schulze 101, 225). En efecte era nom molt freqüent en les inscripcions renanes: Weisgerber (*Rh. Germ. Cell.*) en dona cites en 10 pàgs. sobretot en el Baix Rin, també a Bonn i no menys a Metz (p. ex. p. 307), considerant-lo nom de personatges provinents d'Itàlia.

Altrament degué haver-hi també una variant no intensiva VETIUS, que no donà el nom català, però sí *Vezián* a l'Erau, i *Vezac* a la Dordogne i el Cantal (Skok, § 34); potser també un *Viziana* 1182 en doc. castellà de cap a Oña (Mz.Pi., *Doc. Ling.* 64.38, i *Orig.* 74). D'un dels dos pot venir (amb imela ar.) *Vicién* poble aragonès del p. jud. d'Osca; diversos *Vezzano* a Toscana (Pieri, *Top. Arno.* 196), i allí mateix *Vezza* i *Castelbezze* (ib. p. 109).

Degué haver-hi també un NP llatí VETTIANUS amplificació de *Vetti*us, tal com *Julianus*, *Martianus* etc. (de *Julius*, *Martius*). Un «*Veziánus* de Monte Acuto» figura en un doc. de 1225 (MiretS. *Templ.*, p. 345), «mater mea *Visiana*» en un doc. de 1175, del *Cart. de Poblet* (p. 176). El cogn. *Viciano*, freqüent a Cast. Pna.: 12 casos en l'a. 1588 (Traver, *Antigs, d. Cast.Pna.*, p. 465).

En el tracament fonètic de -TTIA- com -cia- degué intervenir una infl. semiculta, pel fet de ser una parròquia, com posa de relleu la cita, supra, del «vilar diferenciat de la parròquia de V.», (a. 1359), d'on pron. eclesiàstica (notem, però, també la *i* en *Vezián* de l'Erau i els parònims arag. i cast.); cosa semblant en un altre homònim, quasi català: *Besians* a l'Ésera, agre. a Perarruán, que ja consta l'a. 1620, com pertanyent al «priorat de Roda» (*Bu.Ass.Exc.Cat.* XI, 126).

La Veda, V. *La Vola*